

عنوان مقاله:

گردشگری با توجه به منظر فرهنگی و هویت کالبدی معماری نمونه موردی منطقه عباس آباد بهشهر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و پنجمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

روجا فرقانی اشرفی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

جمال الدین مهدی نژاد - دانشیار، گروه معماری، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

جامعه جهانی کنونی متوجه این موضوع شده که گردشگری با شتاب باورنکردنی در حال توسعه و فراگیر شدن می باشد و افزایش آگاهی افراد از تاثیرات محیطی، فرهنگی و اقتصادی گردشگری بر مقصدها باعث ایجاد نگاهی پایدار به شکل تئوری و عملی در مدیریت گردشگری شده است. گردشگری پایدار، با اتکا بر مفهوم توسعه پایدار، می خواهد صنعت گردشگری در عین سوددهی اقتصادی، کمترین تاثیر را بر جوامع میزبان و محیط داشته باشد. گردشگری ای پایدار است که از منابع طبیعی به طور بهینه استفاده کند، به اصالت اجتماعی - فرهنگی اجتماعات میزبان احترام بگذارد و فعالیت های اقتصادی بلند مدت و سودآور را تضمین کند و منافع اجتماعی- اقتصادی تمامی ذی نفعان را مد نظر قرار دهد. مجموعه ی عباس آباد بهشهر به عنوان یکی از اماکن گردشگری استان مازندران می باشد ولی علیرغم قابلیت های تاریخی و اکوتوریستی بسیار بالا نتوانسته است هماهنگ با رشد صنعت گردشگری جایگاه مناسبی را در جذب گردشگران ملی و بین المللی در کشور به دست آورد. لذا در این مقاله سعی شده ضمن بررسی اهمیت گردشگری پایدار و نقش آن در صنعت توریسم و بررسی مفهوم هویت در محیط ساخته شده به بررسی و شناخت و آگاهی از مطلوبیت عناصر گردشگری در مجموعه ی عباس آباد بهشهر پرداخته شود و راهکارهایی در زمینه ارتقای هویت گردشگری با رویکرد توسعه پایدار در محیط کالبدی انسان ساخت در این منطقه ارائه گردد. این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی و از طریق مطالعات کتابخانه ای انجام شده است.

کلمات کلیدی:

گردشگری پایدار، عباس آباد بهشهر، هویت، توسعه پایدار، بوم گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/927918>

